

ומאן דאיהו לגו סתים במחשבה, עלת העלות קרינן ליה.
ואתקרי פת"ח פנקודה דא — מסטרא דחכמה, דבה אתפתח ואתגלויא
מחשבה סתימא, כגוונא דא לעילא פדיוקנא דא, לתתא
פדיוקנא דא ותרין נקודין אתגליאו באימא, בכתרא עלאה סתימין
אינון, ואתעבידו צרי יהוה, עלליהו אתמר (בראשית ב ז) ויצר יהו"ה, פי
בי"ה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד), צייר תרין עלמין עלמא דין ועלמא
דאתי.

כגו"ר דא חסד, ביה שכינתא איהו סגולת"א לעילא, סגו"ל לתתא, ::
סגולתא ורחימא מסטרא דימינא, שב"א פגוונא דא : מסטרא
דשמאלא, פי בא"ש יהו"ה נשפט (שם סו טז), ותפול שבא ותקחם (איוב א
טו), שבה עמדי (בראשית כט יט) דאיהי שכינתא דאתקרי שב"א מסטרא
דשמאלא. ואתקרי חל"ם פגוונא דא מסטרא דעמודא דאמצעיתא, משם
רועה אבן ישראל (שם מט כד), אבן מאסו הפונים היתה לראש פנה (תהלים קיח
כב), כל מרגליתא יקרא איהי בחל"ם, הדא הוא דכתיב (שמות כח יט) לשם
שבו ואחלמה, וביה ונחלמה חלום (בראשית מא מא).

חר"ק אתקרי מסטרא דשוקא ימינא פגוונא דא. ביה חקירה, החקר
אלו"ה תמצא (איוב יא ז), ואיהו קרח הנורא, קרח מההוא נורא (יחזקאל
א כב) דאיהו עמודא דאמצעיתא. שר"ק הוד אתקרי, פגוונא דא יהוה,
מתמן אתקריאת שכינתא שר"ק, קשר המרפכה, ואיהו הוד דמשה, ביה
אשתלימו חמשה בריחים לקרשי צלע המשפן השנית (שמות כו כז), כחושפן
ה' דיליה, אשתאר ו"ד דו פרצופין, עליה אתמר (שם טו) עשר אמות ארף
הקרש, קרש, קשר.

שורק יוהוודהו, דא צדיק, דאיהו קושר המרפכה, דאיהי שכינתא עם
קודשא פריף הוא, הדא הוא דכתיב (ד"ה א כט יא) פי כל בשמים
ובארץ, ודא דמתרגמינן דאחיד בשמיא ובארעא, ועליה אתמר (ירמיה ב
כא) ואנכי נטעתיה שורק כלה זרע אמת, זרע אמת הוא ודאי, דאתמר ביה
(מכה ז כ) תתן אמת ליעקב, איהו זרע, ושכינתא עזר, הדא הוא דכתיב (בראשית
ב יח) אעשה לו עזר כנגדו, כל אלין נקודין אתחייבו בשמא (ג"א אתחייב
שמא) קדישא מסטרא דתשע ספירן, ומלכות כלילא דכלהו, אהבת
כלולתיה (ירמיה ב ב), הא הכא אנפין עגולין דלעילא, נקידין בנקודין.

ואית אנפי רב רבי, ואנפי זוטרי, אנפין דרחמי, ואנפין דזעם, דבהוץ
וא"ל זועם בכל יום (תהלים ז יב), ובגין דא אמר למשה המתן לי עד
שיעברו פנים של זעם, ומיד ויעבור יהו"ה על פניו ויקרא, יהו"ה יהו"ה